

Արամին պարտեպին մեջ փակնուկրայ
վիճակ մը կը փոխէր: Ո՛չ գերեկը հանգիստ
կար, ո՛չ գիշերը: Պարտեպի բնակիչները
ուրախ չէին: Հաջոց, վազկուրք եւ քանդում
սովորական էին այնպէր: Վերջապէս օր մը
բոլորը հաւաքուեցան, խորհրդակցեցան եւ
դիմեցին Արամին, որ խոստացաւ լուծել
հարցը:

